

OPZOOMERTIJD!

4

OPZOOMEREN ...

De 'Grasspriet' voor een 'exotische blom'

6

GERDA DE VRIES ...

'De wijkraad was een dagtaak'

10

MARGIT MATTHIES ...

'Oost-West thuis best'

16

YOGA SPECIALS ...

'Moet je doen!!!'

In een mooie ambiance en schitterend terras vindt je bij ons een combinatie van koffie, lunches, smoothies, wijnen en bites.

Alles vanuit de gedachte:

Gezond, verantwoord, en niet minder belangrijk; erg lekker!

Massage CAMER37

OPEN DAG

ZATERDAG 1 Juli

& EXPOSITIE KELDER!

Komt u?
10.00-16.00

extra
10%
korting*

CODE: CAMER37-35%
WWW.CAMER37.COM
KLEIN HEILIGLAND 37 2011EC HAARLEM
INFO@CAMER37.COM
+31 6 23450037 *ALLEEN OP 1 JULI

laminaat.nu

Alle vloeren voor internetprijzen!

Verkoop van laminaat, lamelparket
PVC vloeren, vinylvloeren en tapijt
Meer dan 1000 decoren!

Kampervest 7
2011 EW Haarlem
Telefoon: 0800-5264622
Website: www.laminaat.nu

Muijs

Sinds 1887

KANTOOR & K A D O

Voor al uw:

- Kantoormeubilair
- Luxe schrijfwaren
- Luxe lederwaren
- Kantoorartikelen
- Buro accessoires
- Kantoormachines

www.muyskantoor.nl

Gedempte Oude Gracht 108 - 110
2011 GW Haarlem
Telefoon 023 531 55 13, Fax 023 532 84 25

Welkom bij
Esoilutions!
Dé gezellige salon in
je eigen buurt.

Klein Heiligland 12-D
Maak een afspraak voor
een pedicure- of
massagebehandeling

06 - 41 61 64 98

Kijk voor informatie op:

WWW.ESOLUTIONS.NL

VAN DE WIJKRAAD :

BESTE WIJKGENOTEN

Bart Schanssema
hdkwjkraad@gmail.com

**Dezer dagen beroeren
verschillende kwesties
de vergadertafel van
de wijkraad.**

Verkeer en mobiliteit komen in verschillende gedaantes terug. De trillingen die bewoners ervaren rondom de Gedempte Oude Gracht zijn iets verminderd door op sommige plekken de overgang van de weg naar de verkeersdrempel aan te helen. De mobiliteitswerkgroep is bijeen geweest en heeft een peiling in voorbereiding. We betrekken ook kennis uit wijken waar al eerder ervaring is opgedaan met autoluw maken.

Het Opzoomeren heeft weer plaats gevonden in april, het was een mooie zonnige dag die tijdens het middagmaal werd verfrist door een regenbui. Als wilde de voorzienigheid de

recent geplante fleurigheid onmiddellijk van groeiwater voorzien. Op de volgende pagina vindt u een uitgebreid verslag, met enkele van de recepten van de heerlijke taarten.

Op de website van de wijkraad kunt u de bijgewerkte Wijkschouw 2019 vinden. De helft van de punten is afgerond. Van de andere helft zijn punten deels uitgevoerd en zullen meegenomen worden in de bestaande werkgroepen.

Tenslotte is er veel aandacht voor de overgang naar wijkplatforms. Vanuit de wijkraad zijn we bij verschillende sessies geweest om mee te praten over wat belangrijk is. Er is een projectleider vanuit de gemeente aangewezen die het traject begeleidt. Insteek vanuit de wijkraad blijft dat het contact met de wijk goed georganiseerd moet blijven. Tevens willen we goedlopende zaken als de Kampheilige en het Opzoomeren niet kwijt. De komende maanden zullen we de vorderingen volgen.

TOT IN DE WIJK !

EEN KOOKCLUB ?

Gezelligheid leidt vaak tot andere gezelligheid! Naar aanleiding van de fantastische taarten die door de vrijwilligers gebakken waren voor de Opzoomer Lunch kwam het verzoek of de recepten gedeeld konden worden in de Kampheilige. Uiteraard! Het gesprek over de recepten leidde tot een ander voorstel: het oprichten van een wijk-kookclub. Want wat is nu een betere manier om je buurtbewoners beter te leren kennen, om recepten uit te wisselen, om heerlijk te eten en een avond vol gezelligheid te beleven?

De redactie van de Kampheilige inventariseert graag hoeveel animo er voor dit leuke initiatief is. Wil je deel uitmaken van de kookclub? Stuur dan een mailtje naar kampheilige@gmail.com met de volgende informatie:

- naam, adres, e-mail
- hoeveel keer per jaar wil je bij elkaar komen?
- hoe groot is de ideale groep?
- dieetwensen en voorkeuren

De redactie zorgt er dan voor dat de deelnemers met elkaar in contact wordt gebracht.

Zomer

*We zijn op weg naar een heel ver land
want in Turkije is een heel mooi strand
en een heerlijk warme zee -
in onze wijk is het al behoorlijk leeg*

*We vliegen naar de zon van Aruba
feesten met Duitsers op Ibiza
reizen naar een nog onontdekt gebied
waar je allemaal vrienden ziet*

*Er hangt zomerstille rondom ons huis
morgen zijn we weer gezellig thuis*

Harmen Malderik

Ravelingsteeg - L. Baruch, NoordHollands Archief

IN EEN HEERLIJK VOORJAARS-ZONNETJE

Willem Brand
tekst en foto's

Op zaterdag 22 april scheen 's morgens een heerlijk lentezonnetje tijdens het Opzoomeren in de wijk Heiligenlanden/De Kamp. De opzoomeraars worden op diverse plekken verrast met een optreden van straatorkest Huiskamer Geluk.

VUURDOORN

In de Lange Hofstraat snoeit Adalbert een vuurdoorn. *"Het zijn zulke scherpe naalden. Er zit weinig moois aan de plant, maar hij zal zijn functie hebben,"* relateert hij.

Voor zijn huis doet zijn Indiase onderbuurvrouw Shalu plantjes in een zwarte bouwemmer. Adalbert heeft haar en haar toen achtjarige zontje vijf jaar terug van Schiphol opgehaald. Via een Indiaas uitzendbureau had zij hier een baan gekregen. Beneden had hij toen Airbnb. Shalu woont er nog steeds.

Graziella Curelli

In de wijk is Opzoomeren al jaren traditie. In de Egelantiertuin vlak achter de poort kunnen gratis plantjes en tuingereedschap worden opgehaald. De meeste van circa vijfhonderd plantjes komen in bloembakken en potten en geven de gevels van de eeuwenoude huizen extra kleur.

ENJOY THE COLOURS

Hoek Lange Hofstraat - Kleine Houtstraat heeft Graziella Curelli een paar zakken met plantjes meegenomen voor de grootste geveltuin van de straat. *"We houden 'm met zijn vieren bij, vandaar al die plantjes,"* zegt Graziella, die vandaag in haar eentje de opzoomer-honneurs waarneemt. Ze vertelt dat de tuin extra liefde nodig had na het werk van de glasvezelmannen. De pot met de gekleurde aanwinsten is een uitnodiging om verder de straat in te lopen. Graziella: *"Don't ignore us, zeggen ze. Enjoy our colours, enjoy life!"*

Shalu uit New Dehli in de Lange Hofstraat

BOURGONDISCH

In het ABC Architectuurcentrum is het rond 13.30 uur volle bak. Na gedane zaken wacht de nijvere wijkbewoners een lunch bereid door een groepje wijkkeukenprinsessen. Zo'n zestig wijkbewoners doen zich tegoed aan soep, broodjes en taart. Wie soep heeft genuttigd, mag een taartje, grapt interim-voorzitter Bart Schanssema.

Daarna maakt hij bekend dat de jury Shalu en Adalbert de Opzoomerprijs heeft toegekend. Even later overhandigt Bart hen de wisselprijs, de Gouden Grasspriet.

De Taartrecepten staan op pagina 19

Shalu, Ayush en Adalbert met de 'gouden' grasspriet

OUD WIJKRAADVOORZITTER GERDA DE VRIES HEELT ENERGIEVELDEN

Willem Brand
tekst en foto's

"Ik ben een blij mens. Het gaat goed met mij, mijn drie kinderen en acht kleinkinderen," zegt Gerda de Vries bij het afscheid. Gerda woont sinds 1986 in het Groot Heiligland, was veertien jaar actief voor de wijkraad waarvan acht jaar als voorzitter.

DE WIJKRAAD WAS VOOR GERDA EEN DAGTAAK

Achter de geraniums zit Gerda niet. Zo studeert ze tien tot twaalf uur per week Italiaans, een cursus die ze samen met overbuurvrouw Cuneke doet. "We hebben net het eerste jaar afgerond. Niet dat ik naar Italië wil. Ik ben begonnen toen ik hoorde dat een nieuwe taal leren goed is om Alzheimer buiten de deur te houden."

TROPENJAREN

Gerda is opgegroeid in Leiden, waar ze na de HBS-B (17 eindexamenvakken!) biologie ging studeren. Ze werd verliefd op ouderejaars Rudi met wie ze in haar derde studiejaar naar Nieuw-Guinea vertrok. "We zijn eerst getrouwd, ik mocht alleen mee als ik getrouwd was.

Hij kreeg er een baan bij de malaria-bestrijding. Voor mijn moeder was het een drama. Ik heb thuis maar niet gezegd dat ik zwanger was. Rudi werkte daar van 7 tot 2. Erna was het tot 5 uur siësta. Daarna gingen we winkelen. Joh, ik zwom er mijn bed uit. Ik heb nog lesgegeven. Vrienden van ons gingen op verlof naar Nederland. Zij gaf biologie. Ik heb dat een half jaar van haar overgenomen. Ook heb ik nog in Hollandia in een stoffenwinkel gewerkt, Toko 51 heette die."

SS ORANJE

Na drie jaar Nieuw-Guinea wilde Gerda haar studie oppakken. Daar is het nooit van gekomen. "Ik zwanger van de tweede ben vertrokken met operatie Regenboog, want Indonesië zou het overnemen. De mannen moest blijven om hun werk over te dragen. Met Erik, die toen 2 was, ben ik met een Dakota naar Biak gevlogen. Toen een lijnvlucht naar Sydney genomen. Na twee weken hotel met passagiersschip De Oranje in vijf weken naar huis. Mijn jongste broer en vrienden namen Erik voort-

durend mee de stad in en stopten hem in bed. Het was mijn moeders eerste kleinkind. In een studentenhuis van vrienden, ook biologen, ben ik bevallen van onze tweede, dochter Renée."

LERARES ENGELS

Gerda 'hobbelde' nog een paar jaar achter manlief aan. Rudi werd door de WHO (World Health Organization) gestationeerd op de Salomons-eilanden, waar Gerda van hun jongste dochter Marijke beviel, en later op de Filippijnen. Gerda: "Ik heb me niet gerealiseerd hoe lastig het

voor de kinderen was om steeds maar te verhuizen. Na Ceylon hebben we besloten om niet meer drie jaar naar Nigeria te gaan en besloten we om voorgoed in Nederland te

blijven. Op Ceylon was ik begonnen met een studie MO Engels bij het LOI. Ik ben in Bennebroek, waar we zijn gaan wonen, Engels gaan geven in het lager nijverheidsonderwijs."

ENERGIEVELDEN

In 1993 ontdekte ze via een vriendin haar interesse in het energiesysteem. Ze begon met shiatsu, leerde veel over chakra's en homeopathie. De alternatieve gezondheidswegervaarde ze als een snoepwinkel. "Ik heb er mijn eigen soep van gemaakt," vat ze samen. Ze begeleidt mensen met psychische problemen door hun energievelDEN te meten en ze 'recht' te zetten met

Gerda op de paranormaalbeurs

haar handen. "Ik stel mezelf vragen tijdens het gesprek en zo word ik door de antwoorden die de pendel geeft geleid. Ik kom snel tot de kern. Ik heb ook klanten op afstand, daar beeldbel ik mee. Of anders gebruik

ik een foto. Ik behandel ook dieren. Toen ik een paard behandelde, zat ik met zo'n hoofd! Dan merk je hoe groot zo'n lijf is." Haar leven was een lange reis en als het goed is, gaat die voor de ziel van Gerda ook na haar dood door. "Ik ben een oude ziel, ik zie die ook bij jou. Geloof je in reïncarnatie?"

WIJKRAAD

Van 1994 tot 2008 zat Gerda in de wijkraad, o.a. met Sonja Overbeeke en Joke Distelblom, die nog steeds in de wijk wonen. "Ik las alles, het was voor mij echt een dagtaak. Ik was de opvolger van Jan Dompeling. Hij heeft mij het eerste jaar echt geholpen."

Met Joke heb ik nog een zwartboekje gemaakt met foto's van dingen in de buurt die niet klopten. Onder andere over de veelheid van palen met borden in de Kleine Houtstraat en de vreselijke lampen in de Gortestraat en Zonnesteeg. Dagelijks Beheer gaf thuis en liet een aantal borden weghalen. En die lelijke lampen verdwenen ook. Tijdens een vergadering riep een ambtenaar een keer: 'Er is geld over'. Ik stak meteen mijn hand op. Er hangen nu net zulke

lampen als in Groot Heiligland. Als voorzitter zat ik er bovenop. Ik had toen geen baan en heb bij heel veel vergaderingen gezeten."

Een van haar grootste teleurstellingen is dat de beweegbare palen er niet zijn gekomen. "De deal was dat achter de paaltjes geen parkeerplaatsen mochten komen, net als bij andere straten in het centrum. De bewoners wilden dat niet. De buizen liggen er voor beide Heiliglanden, de paaltjes kunnen er zo in.

Hoe ik dat weet? Ik stond er met mijn neus bovenop toen ze er ingingen. Van wethouder Maarten Divendal mochten acht parkeerplaatsen in het smalle deel van Klein Heiligland worden opgeheven. Maar in de wijkraad was men tegen."

Heel wat uurtjes stak zij in de gemeentelijke panden in de Kleine Houtstraat 92, 94 en 96. "Die waren helemaal verpauperd. Ga ze stuk voor stuk verkopen, stelde ik voor.

Nou, ik was razend toen de gemeente dat toch als een geheel in de verkoop deed. Stadsarchitect Max van Aerschot deed het ontwerp. De gemeente wilde eerst niet historisch bouwen. Ik zei: ik wil dat het past. Als ik ervoor sta, denk ik: het is niet geweldig, maar het had erger gekund. Gelukkig zijn de ornamenten van de oude huizen bewaard en teruggeplaatst."

Brand & Reniers

tekst/(web)design/productie
willebrand@upcmail.nl
info@keesreniers.nl

"Le Cruchon"
Antiek en Koken

Een steervolle ambiance

Dé antiekzaak gespecialiseerd in 19e eeuwse Frans keukenaardewerk nu ook voor:

- kookworkshops en kookclubs tot 6 personen
- vergeten kooktechnieken
- ook voor uw catering

Ryan van de Weerd
Kleine Houtstraat 102
T. 023 532 44 20
E. ryanvandeweerd@online.nl

Praktijk voor Cranio-Sacraal therapie,
Voetreflexologie & Macrobiotiek

WaalWijz

Shirley de Waal - Klein Heiligland 70 - 2011 EJ Haarlem
T. 023 53 24 175 - info@waalwijz.nl - www.waalwijz.nl

WIE SCHRIJFT MEE?

Sinds de oprichting van onze wijkkrant De Kampheilige, vierentwintig jaar geleden, heeft de redactie van de krant altijd uit buurtbewoners bestaan.

De laatste jaren is er steeds minder animo vanuit de wijk om een bijdrage aan de krant te leveren. Zou dat komen door de sterk toe-

genomen individualisering van de maatschappij? Feit is dat onze redactie steeds kleiner wordt en nog maar uit vier redactieleden bestaat.

Hopelijk hoeven wij in de toekomst de Kunstmatige Intelligentie in de vorm van de AI tekstschrijver Chat GPT niet te hulp te roepen om ons blad te blijven vullen met interessante artikelen over de wijk.

Daarom hierbij nogmaals een oproep vanuit de redactie: we zijn met klem op zoek naar nieuwe schrijvers voor onze wijkkrant. Onze krant is er voor bewoners, gemaakt dóór bewoners. Stuur ons een mailtje (kampheilige@gmail.com) en we nemen zo snel mogelijk contact met je op! Je hoeft geen lid van de redactie te worden.

KPN LAAT GLASVEZEL LEGGEN

Willem Brand
tekst en foto's

Bodemsanering staat er met koeienletters op de banieren van de hekjes waarachter een groep in blauw gestoken pakken in sneltreinvaart de straatstenen loswrikken, het zand eronder tot 45 centimeter wegscheppen en dan de bundel dunne oranje glasvezeldraden bovenop de andere leidingen en buizen leggen.

"Huh bodemsanering, dat is toch niet de goede boodschap," zegt een vrouw die over de Gedempte Oude Gracht loopt. "Waarom zijn ze dan bezig met dit neer te leggen?" Zij denkt dat er een luchtje aan zit.

SERVIËRS EN GRIEKEN

De krant vraagt het aan een man in een blauw pak. Hij blijkt uit Servië te komen en wijst op een andere man verderop. Hij zou beter Engels praten. Dat valt tegen. Hij vertelt dat hij al twee jaar in Kerkrade woont en met een groep landgenoten en Grieken het hele land doortrekt om dit werk te doen. Ze hebben Rotterdam, Groningen en Amsterdam al gehad. Mooie steden, vindt hij. Eigenaar Jaap Dost van Muijs Kantoor & Kado is onder de indruk van hun werk.

VOORZORGSMAATREGELEN

Als Jaap zijn winkel uitstapt, wil het toeval dat een man in een groen hesje wel Nederlands spreekt. Hij zegt de boel in de gaten te houden. Waarom er op de banieren 'Bodemsanering' en 'Vervuilde grond' staat, wil Jaap weten. De man legt uit dat er zware metalen en PAK's (vervuilde organische stoffen) in de grond zitten en dat de milieuwet vereist dat er voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen. Vandaar die beschermende kleding. Maar het is absoluut niet gevaarlijk. Jaap Dost: "Ze gaan als een speer en zijn nog beter dan stratenmakers." De man lacht en zegt dat hij dat compliment gaat doorgeven.

GASLUCHT

Maarten Breuker, bewoner van Klein Heiligland, vertelt dat er vanochtend bij hem werd aangebeld: "We ruiken een gaslucht," zei een man. Liander is lang geweest en heeft de kop-

pelingen nagekeken. Alles is nu in orde. Breuker kan weer gas geven. Hij vertelt ook dat KPN heeft gebeld. "Of ik een aansluiting wilde. Ik heb toegestemd, misschien wil de volgende bewoner KPN als provider. Ik heb nu Ziggo."

KPN meldt dat er akkoord is gevraagd aan alle bewoners om de snelle vezel aan te sluiten op je netwerk. Als je het later wilt laten doen, kost het je geld. En ja, de bedoeling is dat de hele stad van glasvezel wordt voorzien.

PRESENTATIE DEFINITIEF ONTWERP

Peter Beemsterboer
tekst

Els-Anouk Kuipers (AVC)
afbeeldingen

een mooie sentimental journey voor alle Haarlemmers. Daarbij wil men de toekomstige culturele identiteit van het hotel reeds voelbaar maken.

PRESENTATIE OP 15 JUNI

De verschillende onderdelen in het ontwerp zijn nu aangepast, na overleg met de Adviescommissie Ruimtelijke Kwaliteit Haarlem (ARK), diverse experts op het gebied van monumentenzorg, tuinspecialisten, bewoners, de gemeente en de rijksdienst. Op 15 juni wordt van 19.00 tot 21.00 uur in de Muzenzaal van de Egelantier een bijeenkomst georganiseerd om het Definitieve Ontwerp te presenteren. Iedere Haarlemmer die is geïnteresseerd in de toekomst van de Egelantier is voor deze presentatie van harte uitgenodigd. Men kan zich aanmelden via deze link: <https://hofhaarlem.nl/presentatie-egelantier/> Of door de onderstaande QR code te scannen:

ONTWIKKELINGSUPDATE

De laatste maanden is hard gewerkt om het Definitief Ontwerp groten-deels af te ronden. Omdat men de monumentale kwaliteiten van het gebouw wil behouden, wordt het een uitdaging om het hoogwaardige installatiewerk aan te leggen dat nodig is voor het hotel. Ook moeten hoogteverschillen worden overbrugd als gevolg van diverse extra aanbouwen die in de loop der tijd hebben plaatsgevonden.

GEMEENTELIJKE BEOORDELING

De lobby, de dakopbouw en het tuin ontwerp van de binnentuin zijn gewijzigd. Het Definitieve Ontwerp (DO) ligt nu ter beoordeling bij de gemeente Haarlem. Als de gemeente dit heeft goedgekeurd, worden de details uitgewerkt in een technisch ontwerp, waarna een aannemer de plannen kan realiseren. De ontwikkelaars, Amsterdam Village Company (AVC) en Lingotto, vinden het een goed ontwerp dat recht doet aan de oorsprong van het gebouw, aangevuld met moderne nieuwe onderdelen.

DIVERSE INITATIEVEN

AVC en Lingotto hebben inmiddels ook hun intrek genomen in de winkel aan de Kleine Houtstraat 126, die is verbonden met de Egelantier. Op de website (<https://hofhaarlem.nl>) komt te staan wanneer men daar aanwezig is voor informatie en mogelijke vragen. In de etalage van de winkel en op de website zal een link worden gepresenteerd waarop iedereen kan laten weten aan welke naam men uiteindelijk de voorkeur geeft: 'HOF' of 'De Egelantier'. Daarnaast wil de organisatie meedoen aan de allereerste editie van het Vinyl Festival, dat van 29 september tot en met 1 oktober in Haarlem zal plaatsvinden, met veel optredens, een conferentie en een grote platenbeurs. "Mogelijk worden in de periode tot aan de start van de verbouwing nog een aantal andere initiatieven ontplooid", oppert Els-Anouk Kuipers, projectleider vanuit AVC.

START VERBOUWING

Doordat de afstemming met alle specialisten wat meer tijd heeft gevraagd dan was voorzien, begint de verbouwing niet in augustus 2023, maar naar het zich nu laat aanzien in januari 2024. Na de overdracht van het gebouw door de gemeente en vlak voor de start van de verbouwing in januari wil men de Egelantier een dag en avond openstellen voor

HET DAK OP

Beste burens, Woensdag 12 juli is het weer zo ver, de buurtmaaltijd! Elke buurtmaaltijd proberen we weer wat nieuws voor jullie te verzorgen.

Tijdens deze zomereditie zullen we er wat extra speciaals van maken! Wij gaan gezellig barbecueën op het dak. En niet zomaar een dak... maar bij de DAKKAS! Samen met Lenny, Dennis en Melvin hebben we een superleuk

programma voor jullie voorbereid. Dit blijft echter nog even een verrassing. Voor deze zomereditie hebben wij iets andere prijzen. De DAKKAS verzorgt voor €12,50 p.p een heerlijke maaltijd! Drinkjes kunnen aan de bar besteld worden. Houdt er hier wel rekening mee dat dit de reguliere horecaprijzen zijn.

Bij dezen nodigen wij jullie uit om gezellig met ons te komen eten.
Locatie: Dakkas (Bovenop parkeergarage de Kamp)
Vanaf 18.00 uur ontvangst en het eten begint rond 18.30 uur
Opgeven is noodzakelijk en kan via:
Faith Giwa-Osagie
06-19747061
Faith@haarlemeffect.nl
Buurtmaaltijdbijflintys@gmail.com
Lenny van Hazebroek
06-44502236

Groetjes Team Buurtmaaltijd bij Flinty's

MARGIT MATTHIES

Peter Beemsterboer
tekst

Margit Matthies
foto's

Margit groeide op in de Oost-Duitse plaats Tharandt. Haar moeder had in 1920 haar vader leren kennen, die danser was geweest bij de Opera van Dresden. Aan zijn danscarrière was voortijdig een einde gekomen, doordat hij tijdens de Eerste Wereldoorlog moest vechten aan het front. "Mijn vader was slim en is er goed vanaf gekomen, maar hij was wel mentaal beschadigd."

Begin 2022 interviewde ik de Amerikaanse jazztrompettist Rick Kiefer ('A story in jazz', nr. 1). Ik had met hem kennisgemaakt via zijn vriendin en partner Margit Matthies. Voordat zij en Rick gingen samenleven, had zij al een veelbewogen leven achter de rug.

In 1922 werd hun zoon Gert geboren. Uiteindelijk wilde Margits moeder scheiden, omdat haar man te veel dronk. Toch werd ze onverwacht weer zwanger, waarna Margit Louise Hornuff op 11 augustus 1935 werd geboren. Toen Margit drie jaar oud was, verhuisden ze naar een buitenwijk van Dresden. "Ik weet weinig van mijn broer Gert. Ons leeftijdsverschil was te groot. Toen ik drie of vier jaar oud was, moest hij in militaire dienst. Met Kerstmis kwam hij

nog even thuis, in uniform. Kort daarna werd hij gedood tijdens een veldtocht bij Charkov in de Sovjet-Unie. Mijn ouders moesten

erg huilen toen zij de brief kregen met zijn overlijdensbericht. Een paar weken na zijn dood ontving mijn moeder een verjaardagskaart met droogbloemen die hij haar had gestuurd. Verschrikkelijk!"

"Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden de kinderen uit grote steden ondergebracht bij gastgezinnen in rustige plaatsen. Daardoor heb ik op wel acht verschillende scholen gezeten in diverse plaatsen." Eind 1944 werd haar vader opgeroepen voor de Volkssturm, die Hitler kort daarvoor had opgericht. Deze volksmilitie bestond uit mannen (en later ook vrouwen) tussen de 16 en 60 jaar. Margit en haar moeder bleven samen achter in Dresden. Op 13 februari 1945 klonk 's avonds het luchtalarm.

"Mijn moeder en ik vluchtten naar de kelder. Na het bombardement vluchtten we uit de vuurhel rondom ons huis. Een vuurstorm verbrandde alles. Mensen die door een fosforbom waren getroffen renden de Elbe

in om zichzelf te blussen. Als ze uit het water kwamen, brandden ze nog steeds, want brandende fosfor kun niet met water blussen. Wij verschoelen ons op een kerkhof in de buurt. Toen volgde een tweede bombarde-

ment... De volgende ochtend was van ons huis niets meer over. In de tuin lagen nog twee dekbedden met een brandlucht. Die namen we mee. De doden werden later op grote hopen gelegd, met benzine overgoten en verbrand. Nog jarenlang rook het vanuit de kelderramen naar lijken als je langs liep." De twee bombardementen hadden het stadscentrum van Dresden weggevaagd en minstens 25.000 mensen gedood.

Na een lange voettocht langs de Elbe vonden Margit en haar moeder onderdak in een schoolgebouw in Bad Schandau. Uiteindelijk kwamen ze terecht op de zolder van het huis van Margits grootouders in Tharandt. Toen de oorlog begin september 1945 eindigde, kwamen de Russen. Bij de vredesonderhandelingen was Oost-Duitsland aan hen toegewezen als Sovjet-bezettingszone (SBZ).

haar beroep vertelde dat het mijn latere beroepskeuze heeft bepaald. Daarna kreeg mijn vader lichter werk bij het bosonderhoud. Afen toe kon hij bij boeren hout inruilen voor graan. Bij de molen liet ik daar dan brood van bakken, dat ik op de zwarte markt in Dresden weer kon inruilen voor boter."

"Toen mijn vader haveloos uit de oorlog terugkwam, zei mijn moeder: "De besten zijn in de strijd gebleven." Dat vergeet ik nooit. Toch heeft hij ervoor gezorgd dat we geen honger leden. Met mij op de stang van zijn fiets gingen we regelmatig naar boeren om eten te kopen. Meerdere malen reisde hij met goedkope fototoestellen, verstopt in een ingenaaide broekzak, naar Hamburg en kwam dan terug met twee emmers vol zoute haringen. Hij moest werken in een staalfabriek. Daar liep hij een darmperforatie op en moest worden geopereerd. Kort daarna kwam een operatiezuster op bezoek, die zulke interessante dingen over

Op 7 oktober 1949 werd de Duitse Democratische Republiek (DDR) uitgeroepen en werd Oost-Duitsland omgevormd tot een staat van arbeiders en boeren. De bevolking moest zich bekeren tot het communisme, Russisch leren en Stalin aanbidden. "We haatten de taal, de cultuur en de opgeblazen liederen en dansen, maar tijdens het naziregime hadden we heel goed geleerd om dat te verbergen. Ik wilde een zinvol beroep leren en meldde me aan bij de op-

leiding verpleegkunde in Dresden-Friedrichstadt. In het woongedeelte van de school kreeg ik samen met drie andere meisjes een kamer toegewezen. De eerste operatie die ik meemaakte was een handamputatie."

Op 1 mei 1953 veranderde het leven van de toen 17-jarige Margit. Ze had afgesproken met een vriendin in Tharandt om te gaan dansen. Toen ze de trein naar Tharandt nam, stapten ook een paar jonge mannen in. Bij het danslokaal bleek dat zij de band vormden. Ze studeerden aan het Conservatorium van Dresden. De bandleider speelde klarinet en saxofoon. Hij heette Wolfgang. Toen Margit hem ten dans vroeg, kon hij niet omdat hij moest spelen. "Hij bracht me later naar huis en heeft me toen ook gekust. We zouden elkaar de zondag daarop weer zien."

In het jaar dat Margit slaagde voor haar eerste examen verpleging, voltooide Wolfgang zijn studie aan het conservatorium en ging toen naar de Musikhochschule in Dresden.

"Na mijn examen werkte ik in de orthopedie als tweede verpleegkundige. Ik wilde chirurgisch verpleegkundige worden, maar daarvan kwam het niet meer, omdat ik zwanger was. Tijdens mijn zwangerschap zag ik Wolfgang zelden.

In januari 1955 werd Matthias geboren. Toen Wolfgang mij kort daarna bezocht, zei hij dat hij met me wilde trouwen. We trouwden in mei 1955."

Toen Wolfgang in juni hoorde dat alle studenten in militaire dienst moesten, reisde hij met een studievriend via Berlijn naar West-Duitsland. Na een paar dagen in een opvangcentrum ging hij werk zoeken in het Ruhrgebied. Kort daarna vroeg Margit op een politiebureau toestemming om naar haar man in West-Duitsland te reizen, maar dat werd geweigerd. "Ik realiseerde me dat ik door mijn aanvraag op een zwarte lijst was beland. Diezelfde avond pakte ik mijn koffer en nam afscheid van mijn moeder. Zij zou voorlopig voor Matthias zorgen. Ik sprak met haar af dat ik haar elke maand een pakket zou sturen. Van mijn vader heb ik geen afscheid kunnen nemen, omdat hij zijn roes lag uit te slapen. Ik heb hem nooit meer gezien. Ik nam de trein naar Berlijn, waar ik 70 mark kreeg van mijn oom. Daarmee vloog ik naar Essen en reisde vandaar naar Gelsenkirchen in Nordrhein-Westfalen, waar Wolfgang woonde in een tuinhuis en werkte in een glas- en spiegelfabriek."

"Mijn leven 'im Goldenen Westen' was begonnen. Ik kon eindelijk doen en zeggen wat ik wilde. Het werd de armste periode in mijn leven. In de DDR had geld weinig betekenis, want niemand had er veel van, maar in het vrije westen was geld van levensbelang. Het tuinhuis had twee kamers. Wolfgang's studievriend woonde met zijn vrouw in de andere kamer. Water haalden we buiten bij een pomp. Van de ene op de andere dag bestond mijn leven uit koken en wassen en was ik huisvrouw geworden. Ik zocht een baan als verpleegkundige en kreeg werk in de praktijk van een gynaecoloog, die ook hoofdarts was in een

vrouwenkliniek in Gelsenkirchen. Wolfgang nam naast zijn werk in de glasfabriek ook muzieklussen aan. Toen ik opnieuw zwanger werd, beëindigde ik mijn baan bij de gynaecoloog en verhuisden we naar een tweekamerappartement."

Wolfgang hoorde dat je elders in clubs voor Amerikaanse soldaten kon spelen. Hij vertrok, in de hoop meer te verdienen als musicus. De zwangere Margit bleef alleen achter. Vanuit hotels in binnen- en buitenland stuurde Wolfgang haar geld wanneer hij maar kon en schreef haar om de dag lieve brieven. "Op 22 november 1956 merkte ik dat

mijn vliezen gingen breken. Ik pakte mijn koffer en reed in een overvolle tram naar de kliniek van de gynaecoloog. Na een injectie viel ik in slaap

tot ik werd gewekt door de verloskundige, die me vertelde dat mijn dochter een half uur geleden was geboren. Ik noemde haar Annette. Na een week konden we naar huis."

Margit had zo weinig geld dat ze haar moeder geen pakketten meer kon sturen. Drie maanden later stond haar moeder voor de deur met de tweejarige Matthias. Opeens had de 21-jarige Margit de zorg voor twee kinderen, terwijl haar man er niet was. Gelukkig stuurde hij haar wél regelmatig geld en lieve brieven. Op een dag liet Wolfgang me weten dat ik net zo goed kon zingen als de zangeressen daar. Hij stuurde me teksten van nummers als 'Blue moon' en 'Day by day'. Mijn Engels was niet zo goed, maar ik kende wel veel nummers via het American Forces Network (AFN). Van carnavalskostuums naaide ik toen op een geleende naaimachine vijf jacquets voor de bandleden en een brokaatjurk voor mezelf. Ik stapte met de kinderen en de benodigde papieren in de trein en ging op weg naar Wolfgang's band aan de Atlantische kust in Frankrijk."

"De band heette 'The Wolf Walther Singers.' Van La Rochelle tot Bordeaux speelden we vier jaar lang voor de Amerikaanse soldaten, die ons heel goed behandelden. Toen de Gaulle besloot dat de Amerikanen Frankrijk moesten verlaten, zijn we in december 1961 naar Napels gegaan. Als 'The Wolf Walther Combo' traden we daar in de Flamingo Club meermaals op voor onderofficieren en hun familie. Daarna speelden we overal: Tripoli, Napels, Parijs en ook in Duitse en Nederlandse steden (Ru-

teck's cafetaria's). In die tijd overleed mijn vader op 69-jarige leeftijd aan een hartaanval. In München traden we op in een kleine nachtclub. Daar ontmoette ik Rick voor het eerst. Hij was trompettist in de band van Max Greger en wilde de volgende avond met ons samenspelen. We waren onder de indruk, want hij bleek een supermusicus te zijn. Hij was niet veel groter dan ik. Hij had blond haar en ik vond hem gelijk heel leuk. Eigenlijk was ik op slag verliefd!"

Het bandleven ging verder, maar met Wolfgang ging het niet goed. Eerst kreeg hij hevige pijn in zijn schouders en later ook epileptische aanvallen. Hij had longkanker. De epileptische aanvallen waren het gevolg van uitzaaiingen in zijn hersenen en de pijn in zijn schouders werd veroorzaakt door uitgroeisels aan zijn botten. "Aan ons muzikale leven kwam een einde. Wolfgang's toestand ging snel achteruit. We trokken met ons gezin in bij zijn moeder en zus in Hannover. Vanaf dat moment werden alle beslissingen door hen genomen en had ik niets meer te zeggen. Ik moest geld verdienen en ging werken in een ongeval-

ven, zag hij er weer jong en vredig uit en ik heb verschrikkelijk gehuild. Ik kon het gewoon niet bevatten. Tien jaar lang heb ik gedroomd van Wolfgang met zijn ziekte."

"Na de begrafenis wilde Wolfgang's moeder mij en mijn twee kinderen niet meer in huis hebben. Het was toen heel moeilijk om een woning te vinden. Ik bleef werken in de ongevallenklinik en van het geld dat onze auto opbracht, kocht ik drie fietsen. Uiteindelijk vond ik een klein appartement aan de Sextrostraße in Hannover, vlakbij de ongevallenklinik. Het was niet duur. Ik huurde het en kocht meubels. De kinderen hadden elk een eigen kamer en ik de woonkamer met opklapbed. We waren gelukkig. Eindelijk hadden we een appartement voor onszelf."

"Eind 1968 ging ik naar een concert van Hildegard Knief. Ze trad op met de Kurt Edelhagen Big Band, en daarin zat Rick. Wat een verrassing! Na het concert gingen we uit eten

en naar een leuke bar. Wat later bezocht ik hem in Keulen, waar hij met een jonge vrouw samenwoonde. Toen hij me terugbracht naar het station, zei hij dat hij geen vrouw met twee kinderen wilde. Daarna hebben we elkaar heel lang niet meer gezien."

Rond 1970 gaf Ray Conniff, een Amerikaanse trombonist, een concert in Hannover. Margit ging er met een vriendin naartoe. Twee vrienden van haar bleken ook mee te gaan. Eén van hen, een vrij grote man, was tandarts in Braunschweig. Hij heette Peter Matthiess. "Tijdens een tandheelkundige behandeling had hij waarschijnlijk iets in zijn oog gekregen en die avond heb ik wat druppels in zijn oog gedaan. Dat had blijkbaar indruk op hem gemaakt, want hij stuurde me kort daarna grote boeketten. Vanaf die tijd zagen we elkaar regelmatig. Hij was nog niet zo lang geleden gescheiden. Zijn vierjarige zoon Niklas woonde sindsdien bij zijn ex-vrouw."

"Na ongeveer een jaar verhuisde ik met mijn kinderen en hond naar Peters bungalow in Heidberg bij Braunschweig. Ik was inmiddels gestopt met werken in de kliniek. We trouwden in 1972. Daarna hebben we 35 jaar samengeleefd en ik weet nog steeds niet of dat wel goed was! Ja, het was in-

eens een heel ander leven. We hadden geweldige auto's, maakten mooie uitstapjes. Maar het was moeilijk voor de kinderen. Peter was autoritair. Maar hij was ook betrouwbaar, punctueel, eerlijk, niet dom, ook geen intellectueel. Net als ik hield hij van jazz. Eigenlijk hield ik niet van hem en wilde ik terug naar Hannover. Maar de kinderen zaten nu in Braunschweig op school en woningen waren niet beschikbaar."

"Matthias ging van de middelbare school naar het gymnasium en studeerde af. Nadat hij zijn dienstplicht had vervuld met werk bij de grenswacht vertrok hij naar Chicago. Hij stapte op de trein, keek naar mij, naar Peter en naar zijn geliefde hond en reed weg, voor altijd.... Hij is ingenieur geworden en woont in Florida. Elke week belt hij me op en hij komt ook af en toe op bezoek."

"Annette ging voor een jaar naar de VS als uitwisselingsstudent. Terug in Braunschweig wist ze niet wat ze zou gaan doen. Toen ontmoette ze Klaus en ging bij hem wonen in Hamburg, waar ze de middelbare school afmaakte. Ze verhuisden naar München en trouwden zelfs. Later werd ze verliefd op een leraar. Toen ze zwanger was geworden, scheidde ze van Klaus. Ze woont nu in Berlijn en heeft twee dochters en een zoon. Ze hebben alle drie gestudeerd en zijn erg aardig voor mij. We zien elkaar geregeld." "In 1983 overleed mijn moeder aan maagkanker."

In de loop der jaren kreeg ik hevige migraineaanvallen, waardoor ik dagenlang weinig kon. Gelukkig had ik een heel vriendelijke Poolse huishoudelijke hulp, Danuta Wellinski. Ik ben nog altijd met haar bevriend."

"Omstreeks 2000 kwamen Peter en ik 's middags thuis van een bruiloft. Peter zette de tv aan en zei: "Kom eens kijken, een geweldige band." Het was de WDR Big Band met Rick. Ik heb hem geschreven. Hij woonde alleen in Keulen. Sindsdien belden we elkaar geregeld en bezocht ik hem af en toe. We waren niet intiem, maar we hadden veel plezier. Ik hield van hem veel meer dan van Peter."

"Peter veranderde. Hij liep vreemd, bewoog zijn armen niet meer tijdens het lopen, kon zijn auto niet vinden in de garage en rook niets meer. Hij had Parkinson en later demen-

teerde hij ook. Het werd een langdurig en slopend proces. Ik zou er veel over kunnen vertellen, maar dat wil ik niet. Danuta was toen een grote steun voor mij! Rick zei: "Verkoop alles in Braunschweig, want je wilt er toch niet wonen. Ik behoud mijn appartement in Keulen." Danuta stelde voor dat wij een appartement voor Peter zouden huren in het pand waar zij en haar man woonden, zodat zij hem kon verzorgen. Wij hebben Peter daar ondergebracht en zorgden wekelijks voor zijn medicijnen. Onze woning verkocht ik aan een dokter."

"Peter kreeg longontsteking met hoge koorts. Hij had koude rillingen en het hele bed trilde. Een tweede longontsteking in 2006 werd hem fataal en hij stierf op 77-jarige leeftijd. Bij de uitvaart leek het alsof hij sliep, met zijn Porsche-stuur en zijn doktersrol bij hem. Na de begrafenis zei zijn zoon Niklas tegen me: "Mijn vader mocht heel blij zijn dat hij jou als vrouw had." Annette hoorde dat en moest huilen omdat Niklas meestal niet veel zegt."

In de loop der tijd hadden Margit en Rick besloten hun leven met elkaar te delen. Met de motor gingen ze regelmatig naar Nederland. In 2005 vonden ze een fijne woning in de Kleine Houtstraat, waar ze nog altijd heel gelukkig zijn.

VAN STRAAT NAAR KRUID

Peter Beemsterboer
tekst

In het item 'Weg uit de wijk - Schrijftalent gezocht' uit ons vorige nummer nam Robert Jasper Focks afscheid als onze mederedacteur van de Kampeilige. Onder zijn afscheid stond zijn laatste artikel met als titel 'De geschiedenis van de straten'. Naar aanleiding van de naam van de Patiëntiestraat, waarin hij al die jaren had gewoond, vroeg hij zich af welke werking het patiëntiekruid zou hebben en wat de huidige naam zou kunnen zijn.

In de 'Handleiding tot de huishoudkunst; eene vraagbaak voor huwbare meisjes en jonge vrouwen' uit 1862 vond ik de volgende beschrijving over de werking van het patiëntiekruid, dat ook wel 'monnikenrabarber' werd genoemd. Daaruit blijkt dat de naam toch wel met geduld te maken had, want "de inzameling van dezen wortel" kostte "een" lang en moeijelijken arbeid", wat ook wel eens wordt aangeduid als monnikenwerk.

Patiëntiekruid (patience.) — De inzameling van dezen wortel, bij ons ook *monnikenrabarber* genoemd, kost een lang en moeijelijken arbeid; vaak dringt hij regtop meer dan eene Nederl. el diep in den grond, wáár deze koel is en zich in de nabijheid van een stilstaand water bevindt. Men root hem in het voorjaar, als de plantengroei weder aanvangt, zelfs gedurende het geheele jaar, behalve als de plant bloeit of reeds zaad heeft gemaakt. Deze wortel bezit zuiverende eigenschappen en een afkooksel wordt, als drank, gebruikt tegen de huidziekten.

De naam 'monnikenrabarber' vormde het aanknopingspunt voor de huidige naam van deze plant. Het was namelijk een verbastering van 'Rhabarbarum monachorum', de naam van deze plant in het apothekerslatijn. De plant werd in eerste instantie bij oude kloosters en monnikenhuisen gevonden en is later ook elders gaan groeien. De huidige Latijnse naam is *Rumex aquaticus* en hij was in Nederland bekend onder de naam paardenzuring. 'Rumex' betekent 'opzuigen', naar de gewoonte van de Romeinen om op zuringbladeren te zuigen tegen de dorst. De paardenzuring staat op de Nederlandse rode lijst als 'niet meer voorkomend' in Nederland. Hij kwam rond 1950 nog voor in de buurt van Nijmegen, aan de benedenloop van de rivieren. Na 1955 is hij niet meer in Nederland waargenomen.

De bastaarden van deze soort die nog voorkomen in Nederland zijn de

waterzuring, de krulzuring, de veldzuring en de ridderzuring. De ridderzuring groeit op allerlei vochtige en voedselrijke terreinen. Hij kan wel anderhalve meter hoog worden. Hij heeft grote bladeren en hij vormt al snel een forse penwortel, wat het monnikenwerk verklaart bij de inzameling van de wortel. Zoals bij alle zuringsoorten zitten de bloemen in groepjes bijeen. Zie de beide afbeeldingen hieronder.

De bladeren van de ridderzuring en de veldzuring zijn eetbaar en kunnen rauw worden gegeten als een salade,

maar ze kunnen ook worden bereid zoals spinazie of postelein. De smaak lijkt op die van spinazie.

In ons land is het eten van veldzuring minder gebrui-

kelijk dan in Duitsland, waar men veldzuringsoep kent. In België wordt stampot van veldzuring gegeten. En, zoals hierboven reeds is beschreven, werd zuring onder meer gebruikt bij huidaandoeningen.

YOGA SPECIALS

Angélique van Poppelen
tekst en foto's

LEIDEN

Net als in de vorige KampHeilige, bezoek ik voor dit nummer een bedrijf in de Kleine Houtstraat. Ik stel graag Nicole van der Hulst aan jullie voor, de eigenaresse van Yoga Specials, Kleine Houtstraat 92

Nicole werd in Leiden geboren en groeide op in de Bollenstreek. Ze heeft zowel in Haarlem als in Leiden een Yoga Specials Shop. Ook toen ze in Tilburg Economische Psychologie ging studeren, bleef ze in Leiden wonen. Ze voelt zich echt met deze stad verbonden. "Leiden heeft veel gemeen met Haarlem" zegt ze "hoewel er ook grote verschillen zijn. En dan met name door de aanwezigheid van de vele studenten. Deze heeft een forse impact op de stad, helaas niet alleen in positieve zin." Ze vertelt hoe studenten 'nogal nadrukkelijk' aanwezig zijn. Eigenlijk is het een van de weinige kritische noten die ze kraakt: ik heb het hele gesprek een enthousiaste, ondernemende en optimistische vrouw gezien.

LOOPBAAN

Haar studie was gericht op de marketingtechnische kant van de psychologie. Nicole: "Deze richting was toen net nieuw en ik had geen zin om de therapeutische hoek in te gaan. De universiteit van Tilburg kwam er als eerste mee. Na m'n afstuderen was het best lastig een baan te vinden en ik probeerde met de nodige vrijstellingen een switch naar de studie Communicatie in Utrecht te krijgen. Daar dacht men uiteindelijk toch anders over, waarna ik besloot om het stagetraject dat ik inmiddels had geregeld, toch maar door te laten gaan. En dat bleek waardevol." Ze ging interactieve trainingen ontwikkelen op basis van de nieuwe media van destijds (bijv. met cd-roms). Haar eerste opdracht was nota bene voor MSD in Haarlem. Met een partner uit de reclamewereld startte ze vervolgens een eigen bedrijfje, met als doelgroep de medische sector.

INDONESIË

Voor Nicole serieuzer met yoga startte, kwam ze al vaak in Indonesië. Vanaf 2002 maakte ze er zelfs een 'tweede stek'. "We creëerden er door de jaren heen een huis met tuin", zo omschrijft ze het zelf. Toen ze er een keer naar toe ging om ook een beurs in Jakarta te bezoeken, had ze enorm veel pijn in haar rug. Later bleek dit

een hernia te zijn. Het werd zelfs zo erg, dat ze er twee weken in het ziekenhuis heeft gelegen. Maar het was ook de regio en periode, waarin ze yoga beter leerde kennen. Ze vertelt verder: "Met therapie lukte het om terug naar Nederland te vliegen. Wat maanden later volgde een succesvolle behandeling in een Duitse kliniek. Bevrijd van de pijn en vol nieuwe plannen werd een fundament voor de huidige Yoga Shops gelegd."

ONDERNEMERSLUST

Ze bezocht veel yogafestivals, ook in Haarlem (Elswout en Innerwork). In 2011 startte ze met een webshop voor yoga-artikelen.

Kocht iemand een broek, dan deed ze daar leuke gadgets bij. Creativiteit en ondernemerschap alom, wat haar partner ertoe bracht te zeggen: "Joh, moet jij niet ook een (fysieke) winkel gaan beginnen?".

De organisator van het yogafestival in Leiden stimuleerde het idee: "Moet je doen!". Zelf was ze inmiddels ook overtuigd: "Ik vind het erg leuk iets te creëren. Ik ben toen gestart in Leiden en sinds vijf jaar heb ik m'n tweede winkel hier in Haarlem".

DUURZAAM

De nadruk bij de merken die ze verkoopt, ligt op duurzaamheid. Zoals biologisch katoen, tencel, bamboe of recycled materiaal als PET flessen. Nicole: "Veel van de merken worden in Europa geproduceerd. Onze flitsende printed leggings daarentegen importeren we direct vanuit Amerika. En ik werk graag samen met de mensen die ik op Bali heb leren kennen. We kiezen niet voor productie in mega aantallen, die weer tot overschot kunnen leiden. Wel voor werknemers die een normale werkweek en dito salaris hebben."

Ook vertelt ze dat in de winkels oude yogamatten ingeleverd kunnen worden: "Die worden dan weer gerecycled."

WINKELS EN WEBSHOP

"In de winkel kan ik niet alles kwijt, maar we hebben gelukkig erg veel op voorraad. Yogakleding, yogamatten en tassen, meditatiekussens, spirituele sieraden als mala kettingen met Rudraksha kralen." Ze heeft ook zgn. 'off

the mat' kleding', o.a. populair bij thuiswerkers. "Twee winkels en een webshop is best stevig aanpoten - maar als je iets erg leuk vindt, kun je ook veel hebben." stelt Nicole. "De kleine winkel in Leiden hebben we inmiddels ingeruild voor een veel grotere, in de

Breestraat. Vergelijkbaar met de Grote Houtstraat hier." De verkoop via zowel de winkels als de webshop lopen goed. Al weet ze dat een megagrote online order niet altijd blijvende reden tot vreugde geeft. "Er zijn mensen die nog niet zo goed weten wat ze willen, of welke maat

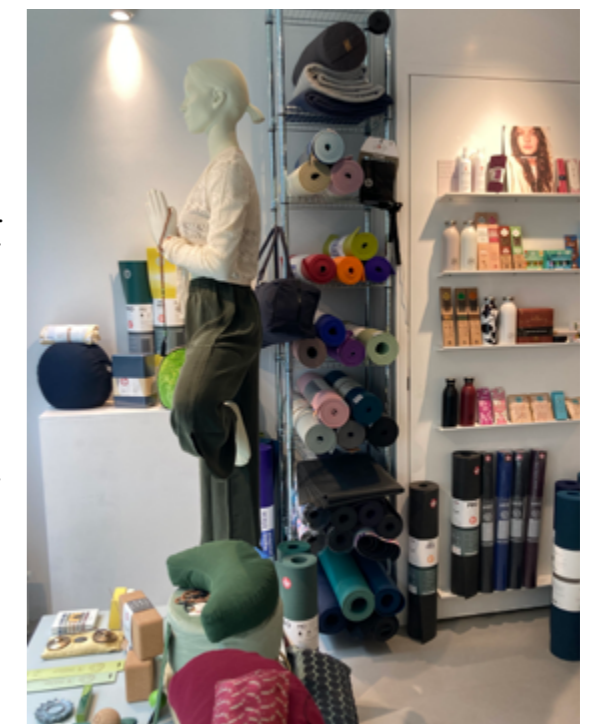
ze nodig hebben. Die dan heel veel bestellen met het idee: dan kijk ik thuis verder wel en zit het er niet bij, dan stuur ik het hele boeltje gewoon weer terug. Da's niet fijn, en deze mensen nodig ik liever uit om in de winkel langs te komen." Een goed persoonlijk advies en alle ruimte om rustig kleding te kunnen passen, is dan wel zo prettig.

YOGALESSEN

In de winkel komen regelmatig klanten die en passant vragen welke yogastudio goed is. "Daar kun je geen standaardantwoord op geven, het hangt er helemaal vanaf wat bij die persoon past. Dus we adviseren: kijk welke vorm of wie je aanspreekt en vraag eerst om een proefles. Dan kun je zelf goed ervaren hoe het is."

In Leiden heeft ze daarnaast nog een andere leuke manier bedacht om mensen met yoga kennis te laten maken. "We hebben daar in de maanden juli en augustus in de tuin van Museum Volkenkunde "Sunday City Yoga" georganiseerd. Iedere zondag was dat een gratis yogales, met steeds weer een andere yogavorm en docent." Ze mijmert even verder. "Als straks de Egelantier verbouwd en klaar is, leent die binnentuin zich er misschien ook voor. Ik wil dit toch het liefst in een wat afgesloten tuin doen, niet in een park waar ook allerlei wandelaars en fietsers voorbijkomen." We gaan het zien, ondernemingslust is er in ieder geval genoeg!

www.yoga-specials.nl

NAAR WIJKPLATFORM

Willem Brand
tekst en foto's

Buurtmaaltijd 'Italia'

Wat wil de gemeente nu precies met de transformatie van wijkraden tot wijkplatforms? Is het een manier om de macht van de wijkraden - op papier slechts een adviesorgaan - nog meer in te perken? Of is het idee achter om het overleg tussen gemeente en burgers te vergemakkelijken?

De gemeente ziet het wijkplatform als een netwerk van bewoners, (sociaal) ondernemers en maatschappelijke organisaties die rondom een thema al dan niet in wisselende samenstellingen bij elkaar komen, samenwerken en oplossingen bedenken. Thema's zijn leef-

baarheid, mobiliteit, sociale cohesie, vergroening en verduurzaming. Projectleider Guda Kay is aangesteld om die transitie in goede banen te leiden.

TAKEN EN BEVOEGDHEDEN

De vraag is hoeveel wijkplatforms er komen, wat de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden zijn. En hoe wordt het platform bij elkaar en in stand gehouden? Behouden burgers de mogelijkheid om de gemeente gevraagd en ongevraagd van advies te dienen? Wat gebeurt er met de wijkkranten? En kunnen allerlei projecten blijven draaien? Deze en andere vragen staan de komende tijd centraal tijdens het bespreken van de overgang naar wijkplatforms. De vier wijkkranten uit Schalkwijk hebben inmiddels met de

gemeente gesproken. De vier opereren gezamenlijk in de werkgroep Verkeer & Vervoer: een wijk overstijgend thema.

FINANCIËEL OP DEZELFDE VOET

Riet Ooms, voorzitter van de wijkraad Molenwijk, was erbij. "De gemeente vindt dat de wijkkranten het in Schalkwijk goed doen. We worden als voorbeeld gezien. Elk van de vier wijkkranten vertegenwoordigt ongeveer 10.000 bewoners. Wij hebben voorgesteld om dezelfde schaal te gebruiken voor de rest van de stad. Dan kom je uit op 16 wijkplatforms. Dat is de helft van het huidige aantal wijkkranten. Zo ondervang je meteen de wijken waar geen wijkkranten zijn. Ons is toegezegd dat de financiën gelijk blijven. Daarmee kan alles wat draait doorgaan zoals de Wijkkranten, onze jaarlijkse Buurtcamping aan de Molenplas, de Buurtouders in Meerwijk en Molenwijk én Zomerfris in de Boerhaavewijk. De vraag is wat de gemeenteraad daarvan vindt."

Bart Schanssema, interim-voorzitter Heiligland/De Kamp: "De afgelopen tijd zijn voorbereidende gesprekken gevoerd met een groep geïnteresseerden. De komende weken zal een groep vertegenwoordigers vanuit de wijken/wijkkranten meepraten over wat de wijkplatforms betekenen en hoe ze eruit gaan zien. In de gesprekken is het van belang dat de platforms het goede contact met de gemeente en huidige goede praktijken als de wijkkrant blijven bestaan."

Jaarvergadering in 2015 met rechts Lolita Hooglugt

TAARTRECEPTEN VAN DE OPZOOMER LUNCH

KOKOSTAART MET AMANDELEN EN BOSBESSEN

Laat het woord 'taart' weg uit de titel en er staat feitelijk een lijst superfoods. Deze taart is een variant op Belinda's kokos-chocolade cake zonder bloem maar in dit geval met een beetje meel om de sappigheid van de bosbessen te compenseren. De taart is supereenvoudig te maken en heerlijk smeug. Net zo lekker warm als op kamertemperatuur met wat slagroom erover te eten

INGREDIËNTEN:

- 180 gram gemalen amandelen/amandelmeel
- 60 gram gedroogde geraspte kokos
- 250 gram fijne kristalsuiker
- 70 gram zelfrijzend bakmeel
- kwart theelepel zout
- 4 grote eieren
- 200 gram boter, gesmolten, laat staan tot het op kamertemperatuur is plus extra om in te vetten
- 1,5 theelepel vanille-extract
- fijne rasp van 2 citroenen (2 theelepels)
- 200 gram verse bosbessen of blauwe bessen
- 20 gram geschaafde amandelen

1. Verwarm de oven voor op 160 °C. Vet een ronde taartvorm van 23 centimeter in met boter en bekleed de bodem met bakpapier.
2. Doe het amandelmeel met de kokos, de suiker, het zelfrijzend bakmeel en het zout in een grote mengkom en klop alles door elkaar om het mengsel luchtig en klontvrij te maken.
3. Klop de eieren in een andere middelgrote kom los. Voeg de gesmolten boter, het vanille-extract en de citroenrasp toe en klop alles goed door elkaar. Giet het eimengsel bij het droge mengsel en klop tot alles vermengd is. Schep 150 gram bosbessen door het beslag, giet het in de vorm. Strooi de achtergehouden bosbessen over de bovenkant samen met de geschaafde amandelen. Bak de taart 50-55 minuten in de oven tot een in het midden van de taart gestoken spies er schoon uit komt. Houd de taart tegen het einde van de baktijd goed in het oog, door het relatief grote aantal eieren in het beslag kan nog enigszins vochtig gebak in enkele minuten te gaar worden.
4. Zet de vorm 30 minuten opzij voor u de taart eruit haalt. Verwijder het bakpapier en zet de taart met de gearneerde kant boven op een taartschaal. Warm met room serveren of rustig laten afkoelen.

OPGESTIJFDE KWARKTAART MET HONING EN YOGHURT

Geen ovens, geen bain-marie, geen barsten: dit is de allersimpelste kwarktaart die er is! Je kunt hem 2 dagen van tevoren maken en de honing-tijm laagvlak voor het serveren aanbrengen.

INGREDIËNTEN:

- 500 gram yoghurt Griekse stijl
- 200 gram haverkoekjes of digestives
- 60 gram boter, gesmolten
- 1,5 eetlepel tijmblaadjes
- 400 gram volle verse roomkaas
- 40 gram poedersuiker, gezeefd
- 1 citroen: rasp er 1 theelepel schil af
- 150 gram witte chocolade, in blokjes van 1-2 cm gebroken
- 60 gram honing

1. Bekleed een springvorm van 23 cm doorsnee met bakpapier en zet hem opzij.
2. Bekleed een zeef met een schone theedoek en zet hem op een kom. Schep de yoghurt erin en haal de randen van de theedoek bij elkaar. Knijp de yoghurt in de doek uit zodat er zo veel mogelijk vocht uit loopt. Je zou circa 340 g dikke yoghurt (of hangop) over moeten hebben. Zet hem tot gebruik opzij. Gooi het uitgelopen vocht weg.
3. Doe de biscuits in een schone plastic zak en verkruimel ze met een deegroller. Roer het kruim met de boter en 1 eetlepel tijm door elkaar en druk het mengsel op de bodem van de springvorm uit tot een gelijkmatige laag. Zet hem in de koelkast.
4. Klop de verse roomkaas, uitgelekte yoghurt, poedersuiker en citroenrasp tot een glad en gelijkmatig mengsel: doe dat in een standmixer of in een kom met een handmixer.
5. Laat de chocolade smelten. Doe hem in een kom en zet die op een pan met een bodempje zachtjes kokend water. Pas op dat het water de bodem van de kom niet raakt. Roer de chocolade 2-3 minuten regelmatig door en voorkom dat er water in komt, omdat de chocolade dan gaat schiften. Schep de gesmolten chocolade door het roomkaasmengsel en klop het glad.
6. Strijk het roomkaasmengsel gelijkmatig uit over de biscuitbodem en laat de kwarktaart minstens 2 uur in de koelkast opstijven.
7. Verwarm vlak voor u de taart gaat aansnijden de honing in een steelpan met de overgebleven 1,5 eetlepel tijmblaadjes tot hij zacht en vloeibaar is. Haal de pan van het vuur en sprenkel de honing over de kwarktaart.

WIJKRAAD HEILIGLANDEN-DE KAMP

De reguliere wijkraadsvergaderingen vinden elke tweede maandag van de maand plaats vanaf half acht.
De vergaderruimte is in Jongerencentrum Flinty's op de Gedempte Oude Gracht 138.

E-mail: hdkwijkraad@gmail.com
 Website: www.wijkraadheiliglandendekamp.nl
 Facebook: www.facebook.com/wijkraadHDK/

TELEFOON/WEB/APP

Gemeente Haarlem	140 23
Politie spoed	112
Politie algemeen	0900 8844
Wijkagent Mustafa Karademir	
<i>mustafa.karademir@politie.nl</i>	
Website politie	www.politie.nl
Grofvuil (Spaarnelanden)	751 7200
Meldpunt leefomgeving	140 23
Meldingen afval bestrating	App BuitenBeter
Geluidshinder Schiphol	020-601 5555
Parkeerzaken/handhaving	511 4950
Publiekshal	14 023
Bezoekadres:	Zijlvest 39

COLOFON

Jaargang 24, oplage 1000 exemplaren
Verschijnt 4x per jaar

Redactie: Annelie Bulsing, Peter Beemsterboer,
 Willem Brand, Maarten Breuker
 Lay-out: Studio Breuker studiobreuker@gmail.com
 E-mail: kampheilige@gmail.com

Informatie over adverteren in de Kampheilige
 via kampheilige@gmail.com

De artikelen in deze wijkkrant geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de (hele) wijkraad weer. De redactie behoudt zich het recht voor kopij te redigeren, in te korten of niet te plaatsen.

Kopij volgende editie via email
kampheilige@gmail.com
 vóór 8 september 2023

Medewerkers aan dit nummer:
Bart Schanssema, Willem Brand, Peter Beemsterboer, Angelique van Poppelen, Harmen Malderik, Lenny Hazebroek

Bel binnenstad-Maarten
 voor de beste
kopers van uw huis.

023 - 542 02 44

MOOIEKINDVLEUT
 HUIZENMATCHERS

Amsterdam ■ Haarlem ■ Heemstede-Aerdenhout